

Mõisa wannemad ja se koggudusse õppetaja lastid isse omma ennestele lastele ued rubbid panna. Need ei sanud sest mittegi haigeks. Sedda ma näggin, agga Jummal parrako! ma olin pimme, ma pannin wasto, ma ei tohnud sedda nähha.

Kohto polest sai lüstud, et keige meie lastele need ued rubbid piddid pantud sama. Agga minna olin sanna kuulmatta, ja pötsin ommad lapsed eest ärra, ilka sedda rummalaste uskudes. Kes surmaks lodud on, sedda ei aita arsti-rohhi. Siiski on se nõhd tdeste tdsi, et jubba ni paljo tuhhat innimesed, kenneel ued rubbid olnud keigewõhemalt selle pärrast woimad julged olla, et nemmad mitte surek rubbis ei sure kui nemmad siis ka ükskord teiseses haiguseses surewad, mis ükski neist ei woi ärrahoida, siis olleksin minna ommeti piddand ommad lapsed ni sagguse hirmfa surma eest holdma, mis sured rubbid saadwad; sest et se mulle nõhd sel ajal mitte ennam woimato ei olleks olnud.

Kui se arst mianewal aastal siin lülas lüis ja mo lapsed näggi, siis lüsis temma minnult: kas neile need sured rubbid olnud? Ma kosisin; ei posse! Siis ta pallus, et ma neile piddin last-

ma need ued rubbid panna, ja linnitas et nemmad siis ial mitte neid sure rubbid ei piddand sama. Sedal jures ütles temma ka, et se läbbi wenne maal ja paljo teiste made sees jubba mitto tuhhat innimesed neist sure rubbidest peästetud on, kes muido selle haiguseses olleksid surnud.

Mõtke agga, armas Mart, sinno lapsed on praego ni kennead, agga nemmad woimad, kui nad sured rubbid sawad, keige-wõhemalt palleanust rikkitud sada. Sest sedda ollad sinna ommeti näinud, kuida ni mõnni pallest listud ja hirmus rõobelik on: ja kes ei tahhaks mitte ka eneminne kennead, kui dala nõdgo lapsed nähha sada? Need ued rubbid agga ei tulle ial pallesse, waid ükspäinis senna kohta, kus neid pannakse. Jubba selle pärrast peaksid keik ued rubbid lastma panna, et siis need sured rubbid palles näggo ei teota.

Ka ütles arst tussad suurde rubbidest paised, ja mu haigused, mis inimesest furtiks, pimmedaks, jallotumaks, kuiwa-tõbbiseks ja mitmel wiisil wiggaseks teggewad. Wata, armas Mart, ütles temma, sin lülas on üks pimmedaks, ja üks teine jallust wiggaseks sanud suurde rubbide